

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 12C/373/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815218574
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Matulák
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2016:3815218574.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom JUDr. Róbertom Matulákom v právnej veci navrhovateľa: Intrum Justitia Slovakia s.r.o., so sídlom v Bratislave, Karadžičova č. 8, IČO: 35 831 154, zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom v Bratislave, Karadžičova č. 8, P.O. Box 205, proti odporcovi: W. S., nar. XX.X. XXXX, naposledy bytom M., W. 2, t. č. na neznámom mieste, v konaní zastúpený opatrovníkom, Evou Pravdovou, súdnou tajomníčkou Okresného súdu Prievidza, o zaplatenie 460 eur s príslušenstvom, taktó

rozhodol:

Návrh **z a m i e t a**.
Navrhovateľovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom podaným na tunajší súd dňa 25.11. 2015 domáhal voči odporcovi nároku na zaplatenie sumy 460 eur spolu s úrokom z omeškania 8,5 % ročne od 1.10.2013 do zaplatenia, ako i nároku na náhradu trov konania. Uviedol, že medzi Všeobecnou úverovou bankou a.s. Bratislava (ďalej len „VUB“) a odporcom bola uzavretá zmluva o bežnom účte v zmysle § 708 a nasl. ustanovení Obchodného zákonníka s možnosťou povoleného prečerpania finančných prostriedkov na účte v prípade splnenia stanovených podmienok. Banka poskytla povolené prečerpanie na bežnom účte vo výške 460 eur na dobu trvania zmluvy o bežnom účte. V dôsledku porušenia zmluvných povinností vypovedala banka listom zo dňa 15.7. 2013 zmluvný vzťah, čím sa pohľadávka stala splatnou v celosti. Výpoveď zmluvy o bežnom účte bola odporcovi doručená dňa 19.7. 2013. Účinky výpovede zmluvy o bežnom účte nastali dňa 30.9. 2013, t. j. ku koncu druhého kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bola odporcovi výpoveď doručená. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 24.9. 2014 došlo k postúpeniu pohľadávky na navrhovateľa.

Miesto súčasného pobytu odporcu a ani osobu z jeho rodinného prostredia, ktorá by bola ochotná a spôsobilá odporcu v konaní zastupovať ako opatrovník, sa súdu, jemu dostupnými prostriedkami nepodarilo zistiť, preto uznesením č. k. 12C/373/2015-74 zo dňa 7.3. 2016 ustanovil súd odporcovi v konaní opatrovníka, v osobe Evy Pravdovej, tajomníčky tunajšieho súdu, ktorá žiadala, aby v predmetnej veci rozhodol súd v zmysle platných právnych predpisov, vychádzajúc z dôkazov založených v spise. Účastníci sa na pojednávanie neustanovili, neúčast' na ňom ospravedlnili. Za splnenia podmienok ust. § 101 ods. 2 O.s.p., pojednával súd vo veci v neprítomnosti účastníkov.

Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, a to obsahom zmluvy o bežnom účte, výpisom z bankovej knihy, Všeobecnými obchodnými podmienkami VUB pre depozitné produkty, výpoveďou Zmluvy o bežnom účte s doručenkou, ftc. oznámenia o postúpení pohľadávky spolu s podacím hárkom, predžalobnou výzvou na zaplatenie pohľadávky zo dňa 22.10. 2015, písomným vyjadrením navrhovateľa z 15.1. 2016, výpisom z účtu odporcu, výzvou na zaplatenie z 18.10. 2010, cenníkom a ďalšími dôkazmi tvoriacimi obsah spisu, a mal súd zistený tento skutkový stav veci:

Zmluvou o bežnom účte a poskytovaní produktov služieb flexiúčtu zo dňa 1.10. 2008 zriadila VUB odporcovi bežný účet č. 2511362854/0200, pričom odporcovi bola vystavená platobná karta

Medzinár.PK Maestro s dohodnutým denným limitom 30.000 Sk, ďalej služba nonstop banking a iné. Podľa zmluvy, v prípade, ak majiteľ účtu v budúcnosti požiada o vydanie kreditnej karty alebo požiada o spotrebný úver a táto žiadosť bude zo strany banky akceptovaná, bude mu tento produkt poskytnutý na základe samostatnej zmluvy a bude spoplatňovaný v rámci tohto flexiúčtu. V rámci tohto flexiúčtu môže byť spoplatnené vedenie jedného kartového účtu pre kreditnú kartu zo základnej ponuky produktov a jedného kartového účtu pre kreditnú kartu z rozšírenej ponuky produktov a jedného spotrebného úverového účtu. VUB je oprávnená po splnení ňou stanovených kritérií klientovi zriadiť k bežnému účtu povolené prečerpanie.

Na základe žiadosti zo dňa 19.8. 2009 bol odporcovi poskytnutý VUB kontokorentný úver - flexidebet s výškou povoleného prečerpania 460 eur. Navrhovateľ predmetnú žiadosť do spisu nepredložil.

Listom zo dňa 18.10. 2010 označeným „Výzva na zaplatenie“, VUB odporcovi oznámila zistený nepovolený debet vo výške 504,30 eur. Záväzok odporcu vyhlásila okamžite splatným. Súčasne vypovedala Dodatok k Zmluve o bežnom účte o poskytnutí kontokorentného úveru (pokiaľ bol uzavretý) a zrušila limit prečerpania prostriedkov na účte odporcu ku dňu 18.10. 2010. Odporca bol takisto vyzvaný, že ak do 3 dní od doručenia výzvy na zaplatenie nevyrovná svoj záväzok, jeho platobné karty budú zrušené.

Výpoveďou zmluvy o bežnom účte zo dňa 15.7. 2013 VUB vypovedala zmluvu o bežnom účte s účinnosťou ku koncu druhého kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bude výpoveď doručená. Výpoveď nebola doručená odporcovi, tento ju v odbernej lehote neprevzal. Podľa tvrdenia navrhovateľa, výpoveď zmluvy o bežnom účte bola odporcovi doručená dňa 19.7. 2013 a účinky výpovede zmluvy o bežnom účte nastali dňa 30.9. 2013, t. j. ku koncu druhého kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bola odporcovi výpoveď doručená.

Listom z 6.10. 2014 oznamovala VUB odporcovi postúpenie pohľadávky na navrhovateľa na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 29.9.2014.

Predžalobnou výzvou z 22.10. 2015 vyzýval právny zástupca navrhovateľa odporcu na zaplatenie dlžnej sumy 637,14 eur a trov konania.

Z písomného vyjadrenia navrhovateľa z 15.1. 2016 vyplýva, že ku dňu ukončenia zmluvného vzťahu bol stav na účte -1090,34 eur, uvedená suma pozostáva z istiny 347,31 eur, debetného úroku 664,57 eur a poplatkov 78,46 eur. Poplatky sú účtované v zmysle cenníka, pričom navrhovateľ si z uvedenej sumy uplatňuje iba sumu v rámci nesplateného povoleného prečerpania, teda istinu vo výške 347,31 eur, časť debetného úroku vo výške 34,26 eur a poplatky vo výške 78,46 eur, t.j. celkovo si uplatňuje sumu 460 eur. Na predmetný zmluvný vzťah sa zákon č. 258/2001 Z.z. nevzťahuje, pretože nejde o spotrebiteľský úver v zmysle tohto zákona. Kontokorentný úver je osobitnou formou úveru a poskytuje sa formou povoleného prečerpania, t.j. debetu a nie je vopred dohodnutý počet, výška a termíny splátok úveru, pohľadávka je splácaná formou započítania pohľadávky z úveru banky voči klientovej pohľadávke z účtu, a to v momente vzniku pohľadávky z účtu a v rozsahu, v ktorom sa pohľadávky kryjú. Účet odporcu dosiahol debetný zostatok ešte pred povolením povoleného prečerpania. Po tom, ako bol odporcovi poskytnutý kontokorentný úver, odporca prekročil výšku povoleného prečerpania a debetný zostatok nadobudol charakter nepovoleného prečerpania. Pretože týmto konaním došlo k porušeniu všeobecných obchodných podmienok, VUB zmluvný vzťah ukončila a to s poukazom na ust. čl. 4.14. bod 4.14.1. písm. d/ Všeobecných obchodných podmienok VUB pre depozitné produkty. V zmysle ust. čl. 4.14 bod 4.14.2 sa skončením zmluvy o bežnom účte všetky pohľadávky banky voči klientovi vyplývajúce z bežného účtu alebo s ním súvisiace, stávajú splatné.

Podľa § 708 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka, Zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa. Na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

Podľa § 709 ods. 1 Obchodného zákonníka, banka je povinná prijímať na bežný účet v mene, na ktorú znie, peňažné vklady alebo platby uskutočnené v prospech majiteľa účtu a z peňažných prostriedkov na bežnom účte podľa písomného príkazu majiteľa účtu alebo pri splnení podmienok určených v zmluve vyplatiť mu požadovanú sumu alebo uskutočniť v jeho mene platby ním určeným osobám. Banka je povinná prijímať platby na bežný účet, vykonávať platby z bežného účtu a vykonávať zúčtovanie uskutočnených platieb v súlade so zmluvou o bežnom účte a v lehotách a za ďalších zákonom ustanovených podmienok pre poskytovanie platobných služieb.

Podľa § 710 Obchodného zákonníka, ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

Podľa § 2 písm. a, b zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (účinného ku dňu 19.8. 2009), na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (účinného ku dňu 19.8. 2009), pri úveroch formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutých bankou iným spôsobom ako na kreditné karty (§ 1 ods. 3) alebo ak nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ najneskôr v čase uzatvorenia zmluvy písomne informovaný o úverovom limite ak je stanovený, ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená a podmienkach, za ktorých môže byť zmenená a doplnená, postupe a spôsobe zániku alebo ukončenia zmluvy. Ak je na účte prípustné prečerpanie peňažných prostriedkov a toto prečerpanie trvá dlhšie ako tri mesiace, spotrebiteľ má byť písomne informovaný o ročnej úrokovej sadzbe, poplatkoch a ďalších dôsledkoch.

Vychádzajúc zo skutkových zistení v predmetnej veci a citovaných ustanovení zákona a aplikujúc ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, súd návrh navrhovateľa zamietol z dôvodu neopodstatnenosti žalovanej sumy v časti poplatkov a v časti úverovej istiny a úroku z dôvodu premlčania. Zo spisu vyplýva, že predmetný vzťah medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom mal vzniknúť dňa 19.8. 2009, dátum ktorý je dátumom poskytnutia povoleného prečerpania odporcovi zo strany VUB. Je nepochybné, že odporca konal pri uzatváraní zmluvy ako fyzická osoba a mal postavenie spotrebiteľa v zmysle § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Na uvedený zmluvný vzťah je potrebné aplikovať právnu úpravu vyššie citovaného zákona, pretože povolené prečerpanie peňažných prostriedkov z bežného účtu odporcovi bolo poskytované a čerpané formou kreditnej karty, čo vyplýva zo zmluvných dojednaní o zriadení zmluvy o bežnom účte a nakoniec aj z jednotlivých bankových operácií z výpisu z účtu odporcu (§ 1 ods. 3 citovaného zákona). Veriteľ je povinný i pri týchto spotrebiteľských úveroch splniť podmienky upravené v § 3 ods. 6 citovaného zákona. Navrhovateľ vôbec nepreukázal, či odporca ako spotrebiteľ bol informovaný o ročnej úrokovej sadzbe, o poplatkoch platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená a podmienkach, za ktorých môže byť zmenená a doplnená a o spôsobe a zániku alebo ukončenia zmluvy. Ani právnym nástupníctvom sa povaha predmetnej veci ako spotrebiteľskej nemohla zmeniť. Súdna prax považuje spotrebiteľské zmluvy vzhľadom na vzťah medzi podnikateľom a nepodnikateľom a so zreteľom na nepodnikateľský účel zmluvy za typické občianskoprávne vzťahy. Úver poskytovaný formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na účte je síce absolútnym obchodom a vzťahuje sa na neho tretia časť Obchodného zákonníka, avšak predmetná vec sa týka spotrebiteľskej zmluvy, ktorá je regulovaná osobitnou právnou úpravou. Úverovanie spotrebiteľov patrí medzi najfrekvencovanejšie občianskoprávne vzťahy a v prípade duplicitnej úpravy rovnakých inštitútov súkromného práva je dôvodné aplikovať právnu úpravu o občianskych právach a nie podnikateľské právo (viď napr. rozsudok NS SR 5MCdo 20/2009, IÚS 402/2013 z 19.6.2013, v obdobnej veci aj KS TN 17Co 653/2014 z 29.4. 2015). Preto i pre účely posúdenia náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a posúdenia premlčania práva zo spotrebiteľskej zmluvy je potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Pokiaľ navrhovateľ špecifikoval žalovanú sumu 460 eur a táto má predstavovať istinu 347,31 eur, časť debetného úroku vo výške 34,26 eur a poplatky vo výške 78,46 eur, ani na výzvu súdu jasne a zrozumiteľne neuviedol z čoho konkrétne má žalovaná istina pozostávať, kedy konkrétne túto istinu mal odporca vyčerpať, kedy sa stal tento dlh splatným. Bremeno tvrdenia rozhodných skutočností zaťažuje najmä navrhovateľa, ktorý sa domáha svojho práva a v prípade, že ho neunesie, čo je aj prípad navrhovateľa v tomto konaní v časti úverovej istiny, nemôže byť v konaní úspešný. Súd nemôže sám nahrádzať skutkové tvrdenia navrhovateľa, resp. hľadať právny dôvod, od ktorého odvodzuje svoje právo na žalovanú sumu. Samotný stav debetného zostatku -1.090,34 eur ku dňu ukončenia zmluvy vyjadruje len zaúčtovanie jednotlivých účtovných operácií bankou na účte odporcu. Súd chýbajúce tvrdenia navrhovateľa nemôže nahrádzať predloženým výpisom z účtu odporcu, súd nemá povinnosť „vyhľadávať“ z predloženého výpisu z účtu, ktoré položky sa môžu týkať skutočne vyčerpanej úverovej istiny a v ktorom konkrétnom období zvlášť za stavu, že banka neustále kapitalizuje zmluvné úroky, úroky z omeškania a rôzne poplatky do vykazovaného debetného zostatku. Aj v prípade platne uzatvoreného kontokorentného úveru je veriteľ povinný preukázať výšku kontokorentného úveru, sumy čerpania úveru, úroky a z akých súm, v akej sadzbe a za aké obdobie sú účtované, ďalej o aké poplatky, v akom období a z akého dôvodu sú uplatňované.

I napriek uvedenému súd konštatuje, že z výpisu z účtu odporcu vyplýva, že odporca sa na svojom účte dostal prvýkrát do mínusového stavu už dňa 20.8.2009, kedy bol zostatok na jeho účte - 409,12 eur, následne stav na jeho účte bol neustále mínusový, skutočnosť ktorá viedla právneho predchodcu navrhovateľa k tomu, že listom zo dňa 18.10.2010 označeným „Výzva na zaplatenie“, VUB odporcovi oznámila zistený nepovolený debet vo výške 504,30 eur. Záväzok odporcu vyhlásila okamžite splatným a súčasne zrušila limit prečerpania prostriedkov na účte odporcu ku dňu 18.10.2010.

Vychádzajúc zo Všeobecných obchodných podmienok VUB a.s. pre depozitné produkty, a to bodu 4.11.3, nepovolený debet sa stáva okamžite splatný v prípade neuhradenia debetu v stanovenej lehote. Je teda zrejme, že veriteľ mal právo uplatňovať pohľadávku z titulu debetného zostatku na účte voči odporcovi už v roku 2010, kedy jej stav na účte bol dlhodobo debetný a tento stav sa navyšoval o účtovanie rôznych poplatkov a úrokov až do roku 2013, t.j. do výpovede zo zmluvy o účte. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premĺči, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premĺčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premĺčania dovoľá, nemožno premĺčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premĺčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premĺčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premĺčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premĺčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

V danej veci podľa názoru súdu je akékoľvek právo navrhovateľa ako právneho nástupcu veriteľa v časti istiny premĺčané, pretože právny predchodca navrhovateľa záväzok odporcu vyhlásil okamžite splatným dňom 18.10.2010, ktorým dňom súčasne zrušil limit prečerpania prostriedkov na účte odporcu. Od tejto doby začala plynúť navrhovateľovi, resp. jeho právnenmu predchodcovi trojročná premĺčacia lehota podľa Občianskeho zákonníka a pretože bol návrh na začatie konania podaný na súd až dňa 25.11.2015, bol celkom zjavne podaný až po uplynutí premĺčacej doby.

Navyše, ak právo veriteľa na splnenie dlhu za podmienky, že odporca ako dlžník dlhú dobu zmluvnú podmienku kreditných operácií nedodržiaval, nebolo vyslovene upravené a platne dohodnuté (súdu o tom zo strany navrhovateľa nebol poskytnutý žiaden dôkaz), veriteľovi začala plynúť trojročná premĺčacia doba na uplatnenie svojho práva z depozitného zostatku z titulu úverovej istiny dňom skutočného vyčerpania, t.j. v danej veci zrejme už v roku 2010 (viď napr. rozsudok NS ČSR R 28/1984, R 91/2004). Pri aplikácii premĺčacej doby podľa Občianskeho zákonníka, ktorá je trojročná, je teda zrejme, že všetky splatné nároky navrhovateľa z titulu istiny a príslušenstva splatné pred 25.11.2012 sú premĺčané. Navrhovateľ však ani nešpecifikoval za aké obdobie omeškania dlhu ide, čo tvorí úverovú istinu, úroky, poplatky a iné nároky. Na uvedenom závere nič nemení ani to, že veriteľ vypovedal zmluvu listom z 15.7.2013, pretože mu nič nebránilo uplatňovať svoje nároky na súde aj bez dania výpovede zo zmluvného vzťahu.

Z vyššie uvedených dôvodov bolo potrebné návrh navrhovateľa v časti žalovanej istiny a úrokov (vrátane úrokov z omeškania) zamietnuť.

Pokiaľ ide o poplatky v sume 78,46 eur, ktoré podľa navrhovateľa tvoria súčasť žalovanej istiny vo výške 460 eur, tento nárok navrhovateľa nie je podľa právneho názoru súdu dôvodný už i preto, že súd nepovažuje poplatky za platne dohodnuté. V zmluve sa ustanovenia o ich dojednaní nenachádzajú, tieto nie sú nijako špecifikované, ani ich výška, preto v zásade s poukazom na § 4 ods. 4 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch veriteľovi poplatky nepatria. Nárok na poplatky účtované majiteľovi účtu s odkazom na Sadzobník alebo Cenník poplatkov nevychádza zo zmluvnej podmienky individuálne dohodnutej, pretože Cenník poplatkov má jednostranne nastavený banka a tento jednostranne aj počas trvania zmluvného vzťahu mení. V spotrebiteľských veciach neprichádza do úvahy z hľadiska požiadavky písomnej formy zmluvných dojednaní odkaz na obchodné podmienky alebo cenník známe zmluvným stranám, či k návrhu priložené, pretože platí povinnosť písomnej úpravy zmluvných záväzkov. Zmyslom inštitútu obchodných podmienok je len ozrejmienie vzťahov medzi zmluvnými stranami, nie samotné zakotvenie jednotlivých nárokov.

Pre úplnosť súd udáva, že praktika banky, keď odporca ako dlžník bol už v roku 2009 v mínusovom stave, tento neustále na svojom účte udržiaval viac rokov, banka takýto stav tolerovala a viac rokov

účtovala rôzne poplatky a úroky, nemôže požívať právnu ochranu s poukazom na § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

Z vyššie uvedených dôvodov bolo potrebné nárok navrhovateľa na zaplatenie poplatkov takisto ako nedôvodný zamietnuť.

Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách (účinného v čase postúpenia pohľadávky), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok.

Navrhovateľ podľa právneho názoru súdu nepreukázal napriek výzve súdu ani svoju aktívnu vecnú legitimáciu v spore, keď v súlade s ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách nepreukázal, že pred postúpením pohľadávky na navrhovateľa právny predchodca navrhovateľa odporcu písomne vyzval a takisto doručil odporcovi výzvu na zaplatenie dlžnej sumy z úveru. Navyše, z dôvodu, že nepredložil do spisu (napriek výzve súdu) ani Zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 24.9. 2014, v konaní nebolo preukázané ani to, že súčasťou tejto zmluvy bola i predmetná pohľadávka navrhovateľa voči odporcovi. Pre nedostatok aktívnej vecnej legitimácie navrhovateľa v spore bolo potrebné prirítné celý návrh na začatie konania zamietnuť.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu ako nedôvodný zamietol.

O náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O.s.p.. V konaní si náhradu trov uplatnil len navrhovateľ, ktorý však v spore úspešný nebol, a preto mu súd náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne, písomne, v dvoch rovnopisoch.

Podľa § 205 ods.1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (42 ods.3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.